

[Arne Jensen]

både de lokale foreninger og de centrale foreninger.

Vi er parate til at drøfte forskellige modeller under udvalgsarbejdet, og under alle omstændigheder går vi ud fra, at der stadig væk her i salen er flertal for at sikre midler til udsætning over finansloven ikke bare i år, men også næste år og næste år igen.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Jeg bliver nødt til at gøre hr. Arne Jensen opmærksom på, at det forslag, jeg fremsatte, intet havde med fisketegn at gøre. Det var en afløsning for den mærkeordning, som Socialdemokratiet indførte, og som der jo også bliver betalt for, men som overhovedet ikke virkede. Der er vel en 700.000-800.000 mærker ude i omløb, men der er aldrig nogen, der har kontrol med dem. Derfor fremsatte jeg et forslag om en licens til net og ruser. Det skulle der betales for, ganske som man skulle for mærkerne, og derfor må jeg gøre hr. Arne Jensen opmærksom på, at det intet har med fisketegn at gøre.

Det fisketegn, som hr. Arne Jensen har løbet rundt og fortalt om nu et års tid, havde jeg i allerhøjeste grad advaret imod, fordi det næsten ikke er til at kontrollere og vil blive uhyre dyrt at gennemføre. Det havde jeg også igennem personlige samtaler advaret hr. Arne Jensen imod. Derfor vil jeg ikke tages til indtægt for, at hr. Arne Jensen nu er ved at være betænkelig ved at indføre et fisketegn.

(Kort bemærkning).

Arne Jensen (S):

Jeg har bare den korte bemærkning til hr. Grove, at der for mig er lighed mellem en licens- og en fisketegnsordning. Jeg har meget svært ved at se forskellen. Den ene gælder for fritidsfiskerområdet; den anden gælder for sportsfiskerområdet. Hvori ligger forskellen, må jeg spørge?.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Jeg beklager meget, at hr. Arne Jensen ikke kan se forskel på det. En fiskerilicens ville give et nummer, som redskaberne skal mærkes med; derimod er det ikke - sådan

har jeg da i hvert fald ikke forstået hr. Arne Jensen - meningen, at et fisketegn skal bruges til at mærke en fiskestang med. En fiskerilicens er et direkte adgangstegn til at have så og så mange net osv., det er ikke noget tegn til, at man må fiske dér og dér. Det er kun en mærkeordning, der bliver betalt for.

Svend Åge Petersen (KF):

Jeg har siddet og glædet mig til som indledning her at opleve, at Socialdemokratiet havde skiftet ordfører, men det er desværre ikke sket, og jeg vil benytte lejligheden, før jeg tager fat på mit egentlige manuskript, til at referere, at hr. Risgaard Knudsen engang i 1967 som fiskeriminister på denne talerstol udtalte følgende under en debat om fisketegn (Folketingstidende 1966-67, 2. samling sp. 3484):

»Som det forhåbentlig vil fremgå af det, jeg her har sagt, må jeg fraråde, at lovforslagene gennemføres, idet en gennemførelse vil skade turismen, og det, man vil opnå, vil efter mit skøn ikke stå i noget rimeligt forhold til den skade, der forvoldes, hvortil kommer de udgifter, en effektiv kontrol vil indebære.«

Op hr. Risgaard Knudsen fortsætter:

»I øvrigt kan jeg heller ikke frigøre mig fra den tanke, at de foreliggende lovforslag i virkeligheden er et første skridt i retning af at indføre en almindelig tvungen fisketegnsordning, om jeg så må sige, ad bagdøren.«

Det var kloge ord, vi dengang fik fra den socialdemokratiske fiskeriminister.

Tilbage til dagens aktuelle debat. Så oprandt jo dagen endelig - dagen, hvor vi skal tale om fisketegn eller det, der måske er værre: en fiskelicens. Det høje Ting skal igen tage fat på en afgift på lyst- og fritidsfiskeri.

Jeg vil påstå, at det var det forslag, der sidste år gav anledning til den morsomste debat her i Folketinget. Selv fru Lone Dybkjær, som endda var forslagsstiller, kunne heroppefra tage det på den helt morsomme og lystige måde.

I det forslag, der er til behandling i dag, hedder det ikke fisketegn, men derimod fiskelicens, og lovforslaget er denne gang ikke fremsat af Det Radikale Venstre, men derimod af fiskeriministeren, som det ved en flertalsbeslutning sidste år i Folketinget blev pålagt at fremsætte et lovforslag, der på læn-